

Integration of Teaching Thai Idioms Related to Asset Management with Buddhist Teachings in Thai Language Textbooks

Ratchaneechay Choeirod¹, Chalermchai Pholee², Phramaha Sarayut Jetra³

& Oranut Nguanthisong⁴

Received	Reviewed	Revised	Accepted
06/11/2024	21/11/2024	27/11/2024	27/11/2024

Abstract

This research aims to analyze the integration of teaching Thai idioms related to asset management with Buddhist principles in Thai language textbooks. The specific target group selected is the Thai idioms found in the Thai language textbooks for the 4th grade of primary school. The research results are divided into two main points: 1. The categorization of Thai idioms related to asset management consists of three meaning groups: 1.1 Thai idioms related to saving, 1.2 Thai idioms related to moderation, and 1.3 Thai idioms related to extravagant spending, and 2. The integration of teaching Thai idioms related to asset management with the Four virtues conducive to benefits in the present and the Fourfold division of money. The results of this research can be applied by instructors in teaching Thai language and social studies, religion, and culture courses. Additionally, the guidelines can be adapted for appropriate spending according to different age groups.

Keywords : Integration of learning; Thai idioms; Asset management; Buddhist teachings; Thai language textbooks

¹ Rajamangala University of Technology Isan Khonkaen Campus, Email: ratcha@kkumail.com

² Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Email: chalermchaipholee.msua@gmail.com

³ Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Email: sarayut.jet@mcu.ac.th

⁴ Secretariat Office of the Teacher' Council of Thailand, Email: 19oranut@gmail.com

การบูรณาการการสอนสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำร่วมกับพุทธ ธรรมในแบบเรียนวิชาภาษาไทย

รัชนิชา เฉยรอด⁵, เฉลิมชัย โพธิ์ลี⁶, พระมหาศรยุทธ เจตรา⁷

และอรนุช หงวนไธสง⁸

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การบูรณาการการสอนสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำร่วมกับพุทธธรรมในแบบเรียนวิชาภาษาไทย โดยเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง คือ สำนวนไทยที่ปรากฏในหนังสือเรียนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเด็นได้แก่ 1. การจัดกลุ่มสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ความหมาย ได้แก่ 1.1 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการออม 1.2 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการพอประมาณ และ 1.3 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการใช้เงินสุรุ่ยสุร่าย และ 2. การบูรณาการการสอนสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำร่วมกับหลักทฤษฎีธรรมมีกตประโยชน์ 4 และหลักโภชนาการ 4 ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวนี้ผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยและรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมได้ รวมถึงสามารถนำแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมกับช่วงวัยได้

คำสำคัญ : การบูรณาการการเรียนรู้; สำนวนไทย; การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ; พุทธธรรม; แบบเรียนวิชาภาษาไทย

⁵ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น, Email: ratcha@kkumail.com

⁶ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, Email: chalerachaipholee.msu@gmail.com

⁷ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, Email: sarayut.jet@mcu.ac.th

⁸ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, Email: 19oranut@gmail.com

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการการเรียนรู้ (Integration) เป็นแนวทางหนึ่งที่ปรากฏในตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 23 ระบุไว้ว่า “การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา” (Office of the Council of State, 1999) ประกอบกับนักวิชาการของไทยได้กล่าวไว้ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ผสานระหว่างเนื้อหาและวิธีการ โดยรูปแบบดังกล่าวนี้เป็นการพัฒนาการเรียนรู้นี้ในด้านต่าง ๆ อย่างรอบด้าน หรืออีกนัยยะหนึ่งเรียกว่าการพัฒนาแบบองค์รวม (Khemmani, 2024 : 255) เนื่องจากชีวิตของมนุษย์มีหลากหลายเรื่องราวที่สัมพันธ์กันและไม่สามารถแยกออกจากกันเป็นเรื่อง ๆ ได้ หากผู้เรียนได้เรียนโดยบูรณาการเข้ากับชีวิตจริงจะทำให้ทักษะการเรียนรู้ดีขึ้นและเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (PhramahaprayutPayutto, 2021 : 340)

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่าหัวข้อที่สามารถนำมาบูรณาการเรียนการสอนได้ คือ เรื่องสำนวนไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บทที่ 2 ออมไว้กำไรชีวิต งานวิจัยนี้จึงได้จัดกลุ่มความหมายของสำนวนที่ปรากฏในแบบเรียนและเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สินใน 3 ประเด็น ได้แก่ สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการออม การพอประมาณ และการใช้เงินสุรุ่ยสุร่าย

นอกจากนี้ผู้สอนสามารถนำสำนวนไทยไปบูรณาการเรียนการสอนร่วมกับพุทธธรรมทางพระพุทธศาสนา เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นแนวทางการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน หลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเงินมี 2 หลักธรรม ได้แก่ หลักทิฏฐธัมมิกัตถะประโยชน์ 4 และโลกวิภาค 4 โดย Phatdajaro (2019 : 37) กล่าวว่าปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของพุทธศาสนิกชนเกิดจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายเกินในการหาเงิน ไม่รู้จักการเก็บเงิน รวมถึงการคบคนพาล อย่างไรก็ตามปัญหานี้สามารถนำหลักพุทธธรรมมาใช้ในการแก้ปัญหาได้ด้วยหลักทิฏฐธัมมิกัตถะประโยชน์ 4 ส่วนหลักโลกวิภาค 4 Payutto (2010) กล่าวว่าหลักธรรมที่สอนการบริหารจัดการทรัพย์สิน รวมถึงการจัดสรรแบ่งทรัพย์สินที่หาได้ด้วยความขยันหมั่นเพียร

ดังนั้นงานวิจัยนี้ได้นำสำนวนไทยที่ปรากฏในแบบเรียนวิชาภาษาไทยวิเคราะห์ร่วมกับหลักพุทธธรรมสองประการดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางในการบูรณาการความรู้ระหว่างรายวิชาภาษาไทยและพุทธธรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อีกทั้งผลการวิจัยยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมกับช่วงวัยได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์การจัดกลุ่มสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากร
2. เพื่อวิเคราะห์การบูรณาการการสอนสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกับพุทธธรรมในแบบเรียนวิชาภาษาไทย

สมมติฐานการวิจัย

หลักทฤษฎีธัมมิกัตถะประโยชน์ 4 และหลักโศกวิภาค 4 สามารถบูรณาการการสอนร่วมกับเรื่องสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรในแบบเรียนวิชาภาษาไทยได้

ขอบเขตการวิจัย

ด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้มุ่งวิเคราะห์สำนวนไทยที่ปรากฏในหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรากฏในบทที่ 2 ออมไว้กำไรชีวิต เท่านั้น

ระเบียบวิธีวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกสำนวนไทยที่ปรากฏในหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จัดพิมพ์โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา พ.ศ. 2563 โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว (Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, 2020) ทั้งนี้ในหนังสือมีทั้งหมด 16 บท ซึ่งบทที่ 2 ออมไว้กำไรชีวิต ได้กล่าวถึงเรื่องสำนวนไทย ดังนั้นงานวิจัยจะเลือกเฉพาะเนื้อหาที่ปรากฏในบทที่ 2 เท่านั้น

2. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

2.1 จัดประเภทของสำนวนไทยตามกลุ่มความหมาย จากพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ที่ปรากฏบนเว็บไซต์ <https://dictionary.orst.go.th> (Office of the Royal Society, 2011)

2.2 นำข้อมูลเกี่ยวกับสำนวนไทยวิเคราะห์ร่วมกับพุทธธรรม จำนวน 2 หลักธรรม คือ หลักทฤษฎีธัมมิกัตถะประโยชน์ 4 และหลักโศกวิภาค 4 โดยข้อมูลของพุทธธรรมมาจากพจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์ ของ Payutto (2010)

2.3 นำเสนอผลการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางการบูรณาการความรู้ระหว่างรายวิชาภาษาไทยกับความรู้เกี่ยวกับพุทธธรรม จากนั้นสรุปผลการวิจัย และเสนอแนะประเด็นสำหรับการวิจัยครั้งถัดไป

ผลการวิจัย

การบูรณาการการสอนสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสินร่วมกับพุทธธรรมในแบบเรียนวิชาภาษาไทย แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ 1. การจัดกลุ่มสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสิน และ 2. การบูรณาการการสอนสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสินร่วมกับพุทธธรรม ดังนี้

1. การจัดกลุ่มสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสิน

สำนวนไทยที่ปรากฏในแบบเรียนวิชาภาษาไทย แบ่งได้เป็น 3 กลุ่มความหมาย ได้แก่ 1.1 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการออม 1.2 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการพอประมาณ และ 1.3 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการใช้เงินสุรุ่ยสุร่าย ดังนี้

1.1 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการออม

ประกอบด้วย 4 สำนวน โดยความหมายของสำนวนไทยนำมาจากพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (Office of the Royal Society, 2011) ดังนี้

สำนวนที่ 1 คือ เก็บหอมรอมริบ หมายถึง เก็บรวบรวมไว้ทีละเล็กละน้อย สำนวนที่ 2 คือ เก็บเบี้ยใต้ถุนร้าน หมายถึง เก็บเล็กผสมน้อย ทำอะไรที่ประกอบด้วยส่วนเล็กส่วนน้อย โน่นบ้างนี่บ้าง จนสำเร็จเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา สำนวนที่ 3 คือ เก็บเล็กผสมน้อย หมายถึง เก็บไว้ทีละเล็กละน้อย และสำนวนที่ 4 คือ ตำข้าวสารกรอกหม้อ หมายถึง หาเพียงแค่ว่าพอกินไปมือหนึ่ง ๆ ทำพอให้เสร็จไปชั่วคราวหนึ่ง ๆ

1.2 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการพอประมาณ

ประกอบด้วย 2 สำนวน โดยความหมายของสำนวนไทยนำมาจากพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (Office of the Royal Society, 2011) ดังนี้

สำนวนที่ 1 คือ นกน้อยทำรังแต่พอตัว หมายถึง รู้จักประมาณตน ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งพอสมกับฐานะทางการเงินของตน และสำนวนที่ 2 คือ เบี้ยต่อไส้ หมายถึง เงินที่พอประทังชีวิตให้ยืนยาวไปได้ชั่วระยะหนึ่ง

1.3 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการใช้เงินสุรุ่ยสุร่าย

ประกอบด้วย 5 สำนวน โดยความหมายของสำนวนไทยนำมาจากพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (Office of the Royal Society, 2011) ดังนี้

สำนวนที่ 1 คือ ตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ หมายถึง ลงทุนไปโดยได้ผลประโยชน์ไม่คุ้มทุน ใช้จ่ายทรัพยากรในทางที่ไม่เกิดประโยชน์ เสียทรัพยากรจำนวนมากไปโดยไม่ได้ประโยชน์อะไร สำนวนที่ 2 คือ กระเซอกันร่ว หมายถึง สุรุ่ยสุร่าย ไม่รู้จักเก็บหอมรอมริบ ขาดการประหยัด สำนวนที่ 3 คือ กินน้ำไม่เผื่อแล้ง หมายถึง มีอะไรใช้หมดทันทีไม่คิดถึงวันข้างหน้า สำนวนที่ 4 คือ ชักหน้าไม่ถึงหลัง หมายถึง

มีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย และจำนวนสุดท้าย คือ ตามใจปากมากเกินไป หมายถึง เห็นแก่กินยอมสิ้นเปลืองมาก

2. การบูรณาการการสอนสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สินร่วมกับพุทธธรรม

พุทธธรรมที่สามารถนำมาบูรณาการการสอนร่วมกับสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สินประกอบด้วย 2 หลักธรรม ได้แก่ 2.1 การบูรณาการการสอนร่วมกับหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ 4 และ 2.2 การบูรณาการการสอนร่วมกับหลักโภควิภาค 4 ดังนี้

2.1 การบูรณาการการสอนร่วมกับหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ 4

หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ 4 ตามพจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์ โดย Payutto (2010 :144) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นหลักธรรมที่ให้ประโยชน์ในปัจจุบัน เป็นประโยชน์สุขสามัญที่มองเห็นกันในปัจจุบันชาติ อันเป็นสิ่งที่คนทั่วไปปรารถนาดังเช่นทรัพย์ ยศ เกียรติ และไมตรี ประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่ อุฏฐานสัมปทา คือ ความขยันหมั่นเพียร อารักขสัมปทา คือ การรักษาทรัพย์สิน กัลยาณมิตตตา คือ การคบหาคนดีเป็นมิตร และสมชีวิตา คือ การเลี้ยงชีพตามกำลังทรัพย์ที่หามาได้หรือสมควรแก่ฐานะ

การบูรณาการการเรียนการสอนเรื่องสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สิน ผู้สอนสามารถนำสำนวนไทยอธิบายประกอบควบคู่กับหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ 4 ดังนี้

2.1.1 อุฏฐานสัมปทา คือ ความขยันหมั่นเพียร

หลักธรรมในข้อนี้เป็นหนทางแรกที่จะนำไปสู่การมีทรัพย์สินเงินทอง หากอยากมีคุณภาพชีวิตที่ดีจะต้องขยันหมั่นเพียรในการทำงานและทำอย่างต่อเนื่องจึงจะประสบความสำเร็จ

ผู้สอนสามารถบูรณาการการสอนโดยยกตัวอย่างสำนวนไทยที่เกี่ยวกับความขยันหมั่นเพียร คือ “เก็บเบี้ยใต้ถุนร้าน” และ “เก็บเล็กผสมน้อย” เป็นสำนวนไทยที่สอนให้รู้จักการทำงานและสอนให้รู้จักเก็บเงินที่เล็กทีละน้อย ดังนั้นในวัยเรียนหากอยากได้สิ่งของใดก็ต้องรู้จักการเก็บเงินที่ได้จากการไปโรงเรียนวันละเล็กทีละน้อยและสักวันเราก็จะมีเงินซื้อของที่เรอยากได้

2.1.2 อารักขสัมปทา คือ การรักษาทรัพย์สิน

หลักธรรมข้อนี้แสดงให้เห็นว่าหากเราขยันทำงานหาเงินแต่หากไม่รู้จักเก็บรักษาทรัพย์สินที่หามาได้ สักวันทรัพย์สินนั้นก็หมดไป

ผู้สอนสามารถบูรณาการการสอนโดยยกตัวอย่างสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการรักษาทรัพย์สิน คือ “เก็บหอมรอมริบ” เป็นการเก็บรวบรวมเงินไว้ทีละเล็กทีละน้อย แต่ถ้าหากเราไม่รักษาทรัพย์สินหรือใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยจนไม่มีเงินเก็บจะสอดคล้องกับสำนวน “กินน้ำไม่เผื่อแล้ง” คือทำงานหาเงินได้เท่าไรก็ใช้จนหมด เมื่อถึงคราวจำเป็นที่จะต้องใช้เงินเก็บก็พบว่าไม่มีเสียแล้ว

2.1.3 กัลยาณมิตรตา คือ การคบหาคนดีเป็นมิตร

หลักธรรมข้อนี้แสดงให้เห็นว่ามนุษย์เราอยู่กันเป็นสังคมและเราจำเป็นต้องฉลาดในการเลือกคบคนดีเป็นมิตร เนื่องจากมิตรที่ดีจะไม่พาเราไปสู่ในทางเสียทรัพย์ อย่างไรก็ตามตัวเราเองก็ต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นมิตรที่ดีเพื่อที่ผู้อื่นจะอยากคบหาเราเป็นเพื่อนด้วยเช่นกัน

ผู้สอนสามารถบูรณาการการสอนโดยยกตัวอย่างกรณีที่สอดคล้องกับวัยเรียนได้ เช่น นักเรียนอยู่ในวัยที่ยังไม่สามารถทำงานหาเงินได้เอง เมื่อผู้ปกครองให้เงินไว้ใช้เมื่อยามไปโรงเรียนก็ต้องใช้อย่างประหยัด และไม่ชวนเพื่อนซื้อของที่ไม่จำเป็นต่อชีวิต หากเราทำเช่นนั้นจะสอดคล้องกับสำนวน “ตาน้ำพริกละลายเม่น้ำ” เป็นการใช้จ่ายเงินในทางที่ไม่เกิดประโยชน์ และผลที่จะตามมา คือ เพื่อนอาจจะไม่ยอมคบหาเราเป็นเพื่อน ด้วยเหตุที่มาจากนิสัยฟุ่มเฟือยของเรา

2.1.4 สมชีวิตา คือ การเลี้ยงชีพตามกำลังทรัพย์ที่หามาได้หรือสมควรแก่ฐานะ

หลักธรรมข้อนี้แสดงให้เห็นว่าเราควรใช้เงินตามที่ตนเองหามาได้ หรือใช้เงินอย่างผู้มีปัญญา หากใช้เงินเกินกว่ากำลังที่เราหามาได้ก็将会เกิดโทษตามมาในภายหลัง

ผู้สอนสามารถบูรณาการการสอนโดยยกตัวอย่างสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการใช้ทรัพย์ตามที่หามาได้หรือใช้ทรัพย์ที่สมควรแก่ฐานะ คือ “นกน้อยทำรังแต่พอตัว” เป็นการซื้อหรือใช้เงินต้องให้เหมาะสมกับฐานะของตน หากเราไม่ประมาณตนแล้วจะเกิดโทษตามมา ซึ่งสำนวนที่เกี่ยวกับการไม่ประมาณตน คือ “กระเซอกันร้ว” เป็นการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย “ตามใจปากมากหนึ่” เป็นการกินโดยไม่ประมาณจนเกิดความสิ้นเปลือง และ “กินน้ำไม่เผื่อแล้ง” เมื่อได้เงินมาก็ใช้หมดทันที ดังนั้นในวัยเรียนหากมีพฤติกรรมดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่ออนาคต เพราะจะติดนิสัยใช้จ่ายเกินตัว เงินไม่พอใช้ จนเข้าทำนอง “ชักหน้าไม่ถึงหลัง” เมื่อมีรายได้แต่กลับไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย

2.2 การบูรณาการการสอนร่วมกับหลักโภควิภาค 4

หลักโภควิภาค 4 ตามพจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์ โดย Payutto (2010 : 319 – 320) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นหลักธรรมเกี่ยวกับการจัดสรรแบ่งทรัพย์สินที่หามาได้ด้วย ความขยันหมั่นเพียร แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ทรัพย์สินแบ่งเป็น 1 ส่วนสำหรับเลี้ยงตนเอง คนในครอบครัว และดูแลคนที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ทรัพย์สินแบ่งเป็น 2 ส่วน สำหรับใช้ประกอบอาชีพหรือในหน้าที่การงาน และทรัพย์สินแบ่งเป็น 1 ส่วน สำหรับเป็นหลักประกันชีวิตและใช้ในคราวจำเป็น

การบูรณาการการเรียนการสอนเรื่องสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สิน ผู้สอนสามารถนำสำนวนไทยอธิบายประกอบควบคู่กับหลักโภควิภาค 4 ดังนี้

2.2.1 ทรัพย์สินแบ่งเป็น 1 ส่วน สำหรับเลี้ยงตนเอง คนในครอบครัว และดูแลคนที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

การแบ่งทรัพย์สินในส่วนนี้เป็นการบริหารทรัพย์สินเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน โดยใช้จ่ายอาจครอบคลุมทั้งตนเอง ครอบครัว และญาติมิตร ดังนั้นการใช้จ่ายเงินลักษณะดังกล่าวนี้

สอดคล้องกับสำนวนไทย “นกน้อยทำรังแต่พอตัว” โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้นั้นเป็นเสาหลักของครอบครัวจะต้องบริหารเงินที่หามาได้อย่างรอบคอบ เพื่อป้องกันปัญหาการเงินที่อาจเกิดขึ้นภายในครอบครัวได้

2.2.2 ทรัพย์สินแบ่งเป็น 1 ส่วน สำหรับเป็นหลักประกันชีวิตและใช้ในคราวจำเป็น

การแบ่งทรัพย์สินในส่วนนี้เป็นการบริหารทรัพย์สินเพื่อใช้จ่ายเมื่อคราวจำเป็นหรือเร่งด่วน เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดก็สามารถนำเงินส่วนนี้มาใช้ได้โดยทันที ดังนั้นหากเราไม่ได้มีเงินเก็บในส่วนนี้ และเมื่อถึงคราวจำเป็นต้องใช้ก็ไม่มีใช้ จะสอดคล้องกับสำนวนไทย “กินน้ำไม่เผื่อแล้ง” หาเงินมาได้เท่าไรก็ใช้จนหมด ไม่คิดถึงวันข้างหน้าที่อาจมีเรื่องจำเป็นต้องใช้

อภิปรายผลการวิจัย

การบูรณาการการสอนสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สินร่วมกับพุทธธรรมในแบบเรียนวิชาภาษาไทย มีผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเด็นได้แก่

1. การจัดกลุ่มสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สิน พบว่าสำนวนไทยประกอบด้วย 3 กลุ่มความหมาย ได้แก่ 1.1 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการออม จำนวน 4 สำนวน 1.2 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการพอประมาณ จำนวน 2 สำนวน และ 1.3 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับการใช้เงินสุรุ่ยสุร่าย จำนวน 5 สำนวน

2. การบูรณาการการสอนสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สินร่วมกับหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ 4 และหลักโศกวิภาค 4 พบว่าสามารถนำหลักธรรมดังกล่าวมาบูรณาการร่วมกับการสอนเรื่องสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สินได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยนำพุทธธรรมมาร่วมด้วยจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันไป อีกทั้งทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างรอบด้าน มีความสนุกในการเรียนซึ่งสอดคล้องกับที่ Phramahaprayut Payutto (2021 : 340) กล่าวว่าเนื่องจากชีวิตของมนุษย์มีหลากหลายเรื่องราวที่สัมพันธ์กันและไม่สามารถแยกออกจากกันเป็นเรื่อง ๆ ได้ หากผู้เรียนได้เรียนโดยบูรณาการเข้ากับชีวิตจริงจะทำให้ทักษะการเรียนรู้ดีขึ้นและเป็นการเรียนรู้อย่างมีความหมาย

อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนด้วยการประยุกต์หลักธรรมที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สินทั้งหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ 4 และหลักโศกวิภาค 4 ยังเป็นการสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับการเงินให้ผู้เรียนตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันในการใช้จ่ายเงิน รวมถึงอาจเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ปัญหาด้านการเงินให้กับสังคมได้ด้วย สอดคล้องกับที่ Phatdajaro (2019 : 37) กล่าวว่าปัญหาค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่รู้จักการเก็บเงิน ความเกียจคร้าน และการคบคนพาล สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยหลักธรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้
ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับพุทธธรรมสามารถนำไปบูรณาการร่วมกับการเรียนการสอนในรายวิชา สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมได้
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
ควรศึกษาสำนวนไทยที่ปรากฏในรูปแบบเรียนร่วมกับแนวคิดอื่น เช่น เศรษฐศาสตร์ การเมืองการปกครอง เป็นต้น

References

- Bureau of Academic Affairs and Educational Standards. (2020). *Textbook for the Basic Thai Language Course, Life Language Series, Grade 4*. (16thed.). Bangkok : A source of educational products Publisher.
- Khemmani, T. (2024). *Teaching Science: Knowledge for Organizing Effective Learning Processes*. (23thed.). Bangkok : Chulalongkorn University
- Office of the Council of State. (1999). National Education Act B.E. 2542 (1999). Retrieved on November 2, 2024, from <https://www.ocs.go.th/council-of-state/#/public>
- Office of the Royal Society. (2011). *Royal Institute Dictionary B.E. 2011*. Retrieved on November 2, 2024, from <https://dictionary.orst.go.th/index.php>
- Payutto, P. A. (2010). *Dictionary of Buddhist Terms*. (15th ed.). Bangkok : Mahachulalongkornrajavidyalaya Press
- Phatdajaro, P. Y. (2019). Buddhist Method on Monetary Management in Theravada Buddhism. *Academic MCU Buriram Journal*, 4(1), 36 - 42.
- PhramahaprayutPayutto, Y., Phrakhrusisuthamniwit. & Thuanchang, W. (2021). Integrated Learning Management in Classroom. *Journal of Roi Kaensam Academic*, 6(12), 329-341.

